

Dr. A. Bredius

Opgetogen over Vermeer's Meesterwerk: *Christus en de Emmaüsgangers.*

(Van onzen correspondent).

LONDEN, 17 Febr. — In „Burlington Magazine" schrijft dr. A. Bredius onder den titel „Een nieuwe Vermeer", bij een afbeelding van dit schilderij:

„Het is een wonderschoon moment in het leven van een kunstminnaar, als hij plotseling staat voor een tot dusver onbekend schilderij, onberoerd op het oorspronkelijk doek en zonder eenige restauratie, juist zooals het het atelier van den schilder verliet! En wat een schilderij!

Noch de fraaie handteekening I. V. Meer (I. V. M. in monogram) noch het pointillé van het brood, dat Christus zegent, is noodig, om ons er van te overtuigen dat wij hier te doen hebben met een — ik ben geneigd te zeggen het — meesterwerk van Johannes Vermeer te Delft en bovendien een van zijn grootste werken, 1,29 bij 1,17 meter, geheel verschillend van al zijn andere schilderijen en toch „every inch" een Vermeer.

Het onderwerp is Christus en de Discipelen te Emmaus en de kleuren zijn prachtig en karakteristiek. Christus in een heerlijk blauw. De Discipel aan den linkerkant, wiens gelaat nauwelijks zichtbaar is, in een fijn grijs. De andere Discipel aan den linkerkant in het geel, het geel van den beroemden Vermeer te Dresden, doch getemperd, zoodat het in volmaakte harmonie blijft met de andere kleuren. De dienstmaagd is in het donkerbruin en donkergrijs gekleed. Haar gelaatsuitdrukking en buitengewone expressie zijn inderdaad de meest wonderbaarlijke kwaliteit van dit nieuwste schilderij.

Het meest treft de Christuskop, sereen en treurig, waar Hij denkt aan alle lijden, dat Hij, de Zoon van God, in zijn leven op aarde moest doormaken, toch vol goedheid. Er is iets in dezen kop, dat mij doet denken aan de bekende studie in het Brera-museum, die vroeger gehouden werd voor een schets van Leonardo voor den Christus van „Het laatste Avondmaal".

Jezus staat op het punt het brood te breken, juist op het oogenblik dat de oogen der Discipelen, zooals in het Nieuwe testament wordt verhaald, werden geopend en zij Christus herkennen, van de dooden herrezen en voor hen gezeten. De Discipel aan den linkerkant, die en profiel wordt gezien, toont zijn stille aanbidding, vermengd met verbazing, terwijl hij naar Christus staart.

In geen ander schilderij van den grooten meester van Delft vinden wij zulk een ge-

Dr. A. Bredius.

voel, zulk een diep begrip van het Bijbelverhaal — een gevoel, zoo heerlijk mensche-lijk, door middel van de hoogste kunst nitgedrukt.

Wat betreft de periode, waarin Vermeer dit meesterwerk heeft geschilderd, ik meen, dat het tot zijn vroegere periode behoort — ongeveer terzelfdertijd (misschien iets later) als de welbekende „Christus in het Huis van Martha en Maria" te Edinburgh (voorheen in de Coats-verzameling). Hij had het opgegeven, groote composities te schilderen, omdat zij moeilijk te verkoopen waren en schilders als Dou en Mieris reeds hooge prijzen ontvingen voor hun kleinere werken.

De reproductie kan slechts een zeer onvolkomen denkbeeld geven van het heerlijk lichtend effect der zeldzame kleurencombinatie van dit prachtige schilderij van een der grootste kunstenaars van de Hollandsche school.

RUIMERE BELASTINGHEFFING IN GEMEENTEN.

Ontwerp bij Raad van State.

's-GRAVENHAGE, 18 Febr. — Naar wij vernemen is het wetsontwerp, dat de strekking heeft gemeenten, die er ondanks krasse bezuiniging niet in slagen haar budget sluitend te maken, eenigszins ruimeren armslag bij de belastingheffing te geven, heden bij den Raad van State ontvangen. Zooals men weet, verklaarde minister De Wilde verleden week in de Eerste Kamer reeds, dat het ontwerp „daar ergens in de buurt zweefde".